

Art. ex. 33

R 78

Art. N° 33.

A 97.

Armastusse Janna
orja-tüdrukuile.

Illem Laul 1, 3.

„Kui õlli wallatakse Sind wälja So
nimmega; sepärrast armastawad Sind
neitsid.“

14

Bibliotheca
universitatis
Dorpatensis

Tallinnas,

eräkkieud Lindworsi kirjabega.

[1828].

Das in vorliegender Schrift nichts gegen die bestimmten Grundlehren der Augsburgischen Confession enthalten ist, bekräftigen unterzeichnete Assessores des Ehrländischen Provinzial-Consistorii durch ihre eigene Namensunterschrift.

Reval Dom, den 24. Novbr. 1823.

Arnold Friedr. Joh. Knüpper.

Jacob Joh. Hirschhausen.

Theodor Friedrich Glanström.

P. G. Hirschelmann.

G. W. Striedter.

D. G. Mickwitz.

Ist zu drucken erlaubt, unter der Bedingung, daß nach dem Abdruck der Schrift fünf Exemplare an die Dörrptsche Censur-Comität eingesendet werden.

Professor Lenz,
Censur.

Dorpat, den 11. Decbr. 1823.

(L. S.)

2/26251

i36801458

Wõtte heaks, mo armad, et sellefinnatse ramatokesse sees, monne sanna teile rāgin; fest ma sowin teile tõssist head ja jādawat kasso.

Agga kulan teid küsivad: Kes sa olled, kes sa meile rāgid? — Koston selle pedle, ja olgo küsija kes tahhes: Ollen innimenne kui sinnagi, ollen mullast lodud, kui sinnagi ja ilma suremata hing on mo sees, kui sinnogi sees. Sinno esiwannemad, Adam ja Ewa, on minnogi esiwannemad. Ja selle pārrast olled sinna armas mo melest ja mo süddamele kallis, ja suur rõõm saaks mul ollema, kui ehl õnnistusse kasso sulle woiksin sata. — Ütle mulle nüüd julgeste, kuidas so kassi kāib; kas so südda on rah-

hul, ehk saab sellesinnatse ilmalikko ello waew sulle wahhest raskeks ja so seisusse mitmesuggune tö ning teggeminne?

Kulen selle polest kül mondasuggust laez bamist ja dhkamist! — Monnel on terwis waene, ja tö saab neile raskeks. Teised on waesed lapsed, ilma issata ja emmata. Teised jälle nutwad et nemmad ei woi omma wannematte jure jada, waid et peawad sure waesusse pärrast teist tenima. Monned jälle ei suda orjusse wasto päina, et ülle nende joudo neid sunnitakse. Monned jälle kaebawad, et ei tehta neile digust; et nemmad omma wannematte mele pärrast ei woi tehja, ehk kül püawad; ehk, et ei anta neile riet egga leiba. Teised jälle näwad rasket waewa omma kaorjattest, kes ei jätta neid rahhule, waid mitmel wisil neid tüllitawad. Ka on, parrago Jummal, neid suggust kül, kes isseennast õnnetusse sisse on saatnud, ja sellepärrast libbeda hädda ja waewa al dhkawad.

Wata, sedda mitmesuggust waewa ja hädda, mis on teie seisusse kohhal.

Ja needki, kelle luggu parrem; kel on terwis lä, egga woi omma wannematte peäle mitte nurriseda, waid peawad Jummalale sedda au andma, et nende assi igga piddi nisuggune, et ei woige sedda parremat ennesele sowida — ep olle nemmadki keigest murrest, keigest waewast hopis ilma; ja kui ep olle ehk teist, siiski se mõtte neid waewab, ja wähhendab nende rõmo; se mõtte, mis nemmad ei woi kelata süddamesse tousmast: kes teab, kauaks sedda head põlwe — ei sa wist sedda mulle jama — ja mis siis ehk wimaks minnust saab!

Agga kui ühte wannema teile ehk teaksin juhhatada, kes teid ommaks lapsiks peab, kes teid harrib, kui ehk haiged ollete; kes teid trööstib keiges häddas, keiges waewas, mis agga ial teie kätte woib tulla — ühte wannema, kes ei tüddine sõbralikkust teiega

ümberkäies, kes keif waewa teile wõttab kers
gitada, ja kes ka tulleswa peäle teie eest wõt-
tab murret lända, et ifka woite läbbi sada,
ehk kül haigusse ja wannadusse päwad tul-
lewad, mil teie ei jowa ennam ennast toita
— efs nisuggune wannem ei saaks wägga
teie mele pärrast ollema, ja tännamisse wäärt
temmagi, kes teid teaks temma jure juhha-
tada? — Heamelega minna kül tahhaksin
selle tännamisse wäärt teile tehja. Agga
kuida nisugguse wannema siit mailmast leida?
Ei woi keigeparremge teile ial keif an-
da; — ei woi temma keige hädda, keige
kahjo eest teid hoida; — ei surma tunni-
kessest teid peästa, egga iggaweste maiadesse
teid wia.

Agga siiski on üks Jesand, kelle lä on
keif se wäggi ja keif se melewalb, aialikkult
ja iggaweste dntfaks teid tehja; ja sedda
Jesandat orjata iggal päwal, iggal tunnil
— ja sefinnane orjus on keigearmsam ja
keigelahhem — wata, se on teile keelmata.

— Ja nüüd andke, et teile rägin, kes se
Jesand on, ja mis Ta teie käest tahhab,
ja mis Temma teile keif lubbab anda.

Tänno olgo Jummalale, et mul lubba
on, Temma kallist nimme teile nimmetuda,
Iggaweste olgo tänno Jummalale, et mind
wäärt on arwatud Temma tenistussele, et
teile nüüd, kui minnust tuntuud, minnust
ärakatstud asja moistan räkida, mis üpris
wägga kallis Jesand Temma on.

Temma on keikide kunningatte kunnin-
gas, ja keikide issandatte Jesand, ja Jesus
Kristus on Temma nimmi. Oh, mo
armad süddamehinged, kui üpris wägga
armsad ollete teie Temma melest! Euhhande
kahheksa saa ja kahhekümne kahheksa aasta
eest, jättis Temma omma taewa dnnistuse
rikkust mahha, ja tulli omma Jesa süllest,
omma jummalikko aujärje peält mahha, seia
mailma. „Temma allandas isfeennast, ja
wõttis sullase näggo ennesele, ja sai iinni-

meste sarnatsfeks, ja leiti wäljaspididest
 lombest kui innimenne, ja allandus isseen
 nast, ja sai sannawõtliffuks surmani, peä
 legi risti surmani. Sepärrast on ka Jum
 mal Tedda wägga üllendanud, ja Lemmale
 annud ühhe nimme, mis ülle keige nimme
 on, et Jesusse nimmel keif nende põlwed
 peawad ennast niikutama, kes taewas, ja
 ma peäl, ja ma al on, ja keikide keel peab
 üllestunnistama, et Jesus Kristus on se
 Jesand, Jummalä Jesa auuks." Wih. 2,
 7, 11. „Sest teie teate meie Jesanda Je
 susse Kristusse armo, et Lemma teie pär
 rast on waefeks sanud, kui Ta rikkas olli,
 et teie Lemma waesusse läbbi pidite rik
 kaks sama." 2 Kor. 8, 9. Lemma isse
 ütles: „Innimesse Poeg ei ollege tulnud,
 et Tedda tenitakse, waid et Lemma tenib,
 ja annab omma hinge lunnastamisse hin
 naks mitme eest." Mark. 10, 45. „Minna
 ollen kes teie seas nenda kul se, kes tenib."
 Luk. 22, 27.

Ugga mißspärrast wõttis Lemma sedda keif
 tehja, mo armas ärralunnastud hing?

Lemma teggi sedda keif, et Ta sind ennes
 sefe tahtis, et Ta omma werrega sind tah
 tis lunnastada, ja so ilma suremata hinge,
 keigest pattonuhelussest ja kurrati melewal
 last tahtis peästa, et sa Lemma omma wid
 did ollema, ja Lemma rikis Lemma al el
 lama, ning Tedda tenima iggawesse digusse,
 waggadusse ja õnnistusse sees. Jubba so
 ello esimeste päwade sees pühhitseti rist
 misfes sind Lemma ommaks. Lemma siis
 wõttis sind omma pühha seddusse alla, ja
 nimmetati sulle siis so nimmi; ja kui sa
 innimesefeks said üllekastwanud, siis sa uen
 dasid pühha altari ees sedda tootust, mis
 so wadderid ristmisses so nimmel ollid too
 tanud. Ei woi sinna sedda mitte walleks
 päkna. — Ja tänini on Lemma keif
 sulle annud, mis sul on; ello ja terwist, ja
 et sa olled monda woinud õppida, ja omma
 ellotarwidust sellega ennesele sata. Lemma

andis sulle so head wannemad, ja andis sulle leiba ja kattet. Usjo kül, Tedda ommaks Issandaks piddada, ja Issanda au Temmale keelmata anda.

Agga, kas sa olled sedda ka teinud? Oh, sinna ning ka minna, mollemad peame selle polest kül sure häbbiga tunnistama, et pattused olleme ja ühhed sured süallused! Pühha kirri ütleb: „Nemmad on keik ärratagganend: ei olle sedda, kes head teeb, ei ühteainustke.“ Paul 14, 3. „Innimesse süddame mõlemised on kurjad temma lapsepõlvest.“ 1 Mos. 8, 21. Ja Onnisreggia isse ütleb: „Süddame seest tulleswad wälja kurjad mõlemised, tapmised, abieluorikmised, horajahhid, wargused, wallestunnistused, teotamised.“ Matt. 15, 19.

Wata, nisuggune on meie südda meie sündimissest sadik; ja ehk meid, Jummal armo läbbi, Jesusse õppetust mödda kül kaswatud; ja ehk meie kül ehk awalikko pat-

rude sisse ei olle sattunud; siiski on keige kurja juur meie süddame sees. — Meie tännamata meel Jummal meie loja ja Onnisteggia wasto; meie Temma ärraarwamata armo ja andide üllekätteheitminne ja tühjakspanneminne; meie wägga armoto ja külmsüdda Temma wasto, meie allaurrifeminne Temma hea tahtmisse ja keige selle wasto, mis Ta meie peäle panneb ja meile ossaks jaggab: se keik tunnistab sedda wälja. Ja õntsad olleme, kui meie südda ärtab, ja meile sedda näitab, mis Jummal sanna ütleb: „Teie suur üllekohhus teeb lahutust teie ja teie Jummal wahhele.“ Jes. 59, 2. Náme et ilmalik wallitseja omma käskude ülleastujad, nende sannakuulmata mele ja ülleastmisse pärrast wõitab nuhhelda. — Iggawenne Jummal on meie kuningas, ja Temmal on se melewald ja digus kä, keik ommad allamad, kes ei holi Temma pühha käskudest, aialikkult ja iggaweste nuhhelda. — Jesus Kristus ütleb: „Arge kartke neid mitte, kes ihho ärratapwad, ja

ei woi parrast ennam ühtegi tehja. Agga minna tahhan teile näidata, kedda teie peate kartma: kartke Tedda, kellel parrast ärratap mist melewald kä on, pörge heita: Edest, minna ütlen teile: Sedda kartke." Luk. 12, 4. 5.

Agga ei tahha Lemma mitte et peame hukka sama. „Ni tõeste kui ma ellan, se on Isanda Jehowa fanna, mul ep olle head meelt selle surmast, kes däl, waid sest, kui se, kes däl on, pbrab omma tee peält, et ta woiks ellada." Esel. 33, 11. See parrast andis Lemma omma ainofündinud Poia so eest, et Lemma innimeseks piddi sama, ja so eest kannatama ja surrema, ja kolmaino Jummalaga armu ja iggawest õnistust sulle kätte saatma. Ja nüüd pallub ja kutsub Lemma, se iggawenne tru hallastaja, sind ja keik innimesi, omma Waimo, ja fanna ja pühha sakramenti läbbi. „Etis pallume meie nüüd Kristusse assemel: Andke ennast Jummalaga ärraleppitada." 2 Korint. 5, 20.

Agga miksparrast tahhab Lemma sind omma tenistusse? Ei tõeste mitte Ta enese parrast. — Lemmal on ennam kui tuhhat kord tuhhat inglit ja õntsat waimo, omma kässo al, kes Lemma anjärke ümber seiswad, ja õdd ja päwa Tedda teniwad. Polle Lemmal lome tarwis, Lemmal, kelle sees keik Jummalaga täius on ihholikkult. — Agga Lemma armastab sind, ja tahhaks heamelega, et saaksid õntsaks sin aialikkult ja seal iggaweste.

Ja mis se on, mis Ta so kääst tahhab? Lemma ütleb omma fanna sees: „Anna, mo peeg — mo tüttar — omma süddat mulle, ja so meel hoidko minno wiisid." Öpp. s. 23, 26. Armastust ja sannakuulmist siis tahhab so kääst.

Agga mis Ta sulle jälle annab? — Oh armas, wägga kallis hing! Tullera omma armsa emma ennese mele, kui sa wahhest tedda tunnud. Eks temma ei waatnud armas

tussega so pedle, kui temma walloga sind ilmale sai tonud? Dnma esimest toidust said sinna temma rinnust. Ei kartnud temma waewa sinno pärrast, waid kandis õdd ja päwa sind omma kätte peäl, kui sa haige ollid, ja melitas sind ja andis rinda sulle kui sa nuresid. Rahhoga ja lahheste magasid sa temma kätte peäl ja temma süles. Temma kattis sind, ja kaswatas sind, ja kandis murret keige se eest, mis sul tarwis olli. Said innimesseks, temma siis olli so keigetruimaks sõbraks, kelle kätte sa keif omma süddant julgesid uskuda. Tulleia sedda keif mele, ja usso mo fanna: Ei olle keige armastawama emma tru südda ennam kui warri, mis pea kaub; ennam kui selle kunninga üpris wägga armastawa süddame paljas kuoio, kelle orjuse sees, ma heames lega sind teaksin ja naaksin. Keif sedda head, mis sa tännini olled kätte sanud; wata, se on keif Temma antud. Paljo ennam on Temma sulle head teinud, kui keigearmsam sõbber ial woibge tehja. Armastuses

on Temma ristisamba so eest ärrasuruud, et sinna agga iggawesest hukkarusesest peästerud piddid ollema. Ja allati weel on Temma südda täis armastust so wasto, ja on ni hallastaja tänna weel, kui sel tunnil, kui Ta sinno eest surma teed olli käimas. Keif on sul lubba Temma käest palluda. Temma annab sulle keif, mis sulle heaks tulleb, ja annab sulle ennam weel, kui sa ial moistad palluda ning mõttelda. Agga ei olle nüüd ükski assi armsam Temma melest, kui et sa julgeste Temma kätte ennast ussud; Temma hokeks ennast annad ihho ja hingega, ja saggedaste, ja keif Ta käest pallud, mis agga ial ennesele tarwis arwad. „Palluge, siis peate teie wõtma, et teie rõdmi woiks täis sada.“ Joan. 16, 24.

Teeb südda sulle tunnistust, et olled patto teinud? Oh siis heida Temma jalge ette mahha, ja pallu: Jesus, oh sa Jum-mala Poeg, hallasta mo peäle! Wata mo hädda ja mo waewa, ja anna mo patto

mulle andeks. — Patusid wdttab Temma wasto. — Separrast tulle, ja ärra wibi tullemata! Sindki woib ja tahhab so Jesus peästa, ja armastusfes sinno ümber kaela hakkada. Tulle ruttuste; tulle dige patts kahhetsemisega, ja sinna saad Temma hastust ommas süddames ärrakatsma. „Sest Jesand annab wägga paljo andeks.“ Jes. 55, 7.

Olled sinna wahhest kurtwastusfes? Oh rutta Temma liggi; Temma jurest leiad sinna trööstimist ja abbi. „Hüa mind appi ahustusse päwal: siis tahhan ma sind sest wäljakiskuda, ja sinna pead mind auustama.“ Laul. 50, 15. Temma jouab so süddant waigistada ja omma rahho sulle anda. „Rahho jätan minna teile, omma rahho annan ma teile. Minna ei anna teile mitte nenda, kui mailm annab; teie südda ärgo ehmatago, egga sago arraks mitte.“ Joan. 14, 27.

Olled sinna kahhe wahhel ja ei tea kust nou leida? Tulle, paljo Temma kääst; külab Temma teed sind juhhatab ja keigeparremat. Temma jo isse ütleb: „Ma tahhan sind targaks tehha, ja sind õppetada sedda teed, mis sa pead kääma; ma tahhan sulle nou anda, omma silmaga sind juhhatades.“ Laul. 32, 8. „Kui kellelgi teie seast tar-kust pudub, se pallugo Jummal kääst; siis antakse sedda temmale.“ Jak. 1, 5.

Olled sa wahhest waene ja keikist ilma? — Temma, so Jummal on üks iggawenne rikkas Jummal. Temma woib ja wdttab sulle keik anda, mis sul hea ja tarwis. Temma teab ka keik ärra, mis sul waial, ja on sinnogi pärrast ni waefeks sanud, et ei olnud Temmal kuhho mahhabeita. — „Teie teate meie Jesanda Jesusse Kristnuse armo, et Temma teie pärrast on waefeks sanud, kui Ta rikkas olli, et teie Temma waefusse läbbi piddite rikkaks sama.“ 2 Kor. 8, 9. Ja selle pärrast teab Temma nüüd ka ärra

nende hädda, kes waesusfes, ja woib nende rõhutatud süddamed omma rõdstimistega üllestoetada ning jahutatada; Lemma, kes so juukse karwad ärraloeb ja kelle ees warb lane ei olle teadmata, et Ta ei peaks tedda melespidama.

Saab so seisusfes so tõ sulle raskes? — Mõtle agga Lemma peäle, ja pallu joudo Lemma käest. Lemma ütleb: „Tulge minno jure keik, kes waewatud ja koormatud ollete, ja minna tahhan teile hingamist sata.“ Matt. II, 28. „Lemman annab sellele, kes wäs sinud, rammo, ja joutumille annab Ta paljo joudo.“ Jes. 40, 29. Lemma isse teggi omma kättega tööd, ennekui Ta armoo õppetust hakkas kolutama, ja on sellega sinuogi tõtegemist pühitsenud, ning tahhab sedda ka õnnistada so käes.

Olled sinna sellepärast mures, mis weel sinust ehk peab sama? — Kule Lemma tootust: „Ja kunni teie wannaks sate, ollen

ma sesamma, ja kunni teie halliks lähhate, tahhan ma teid kanda. Minna ollen teid teinud, ja minna tahhan süllesse teid wõtta, ja tahhan teid kanda, ja teid ärrapeasta.“ Jes. 46, 4.

Agga mis Ta sulle tootab?

Ta tootab sulle Jummalala laste õigust. „Wadage misõigust armastust Jesa meile on annud, et meid peab Jummalala lasteks hütama.“ I Joan. 3, 1. — Jggawest pärrandust. „Olleme meie nüüd lapsed, siis olleme meie ka pärriad, ni hästi Jummalala pärriad, kui Kristussega pärriad, kui meie Lemmaga kannatame, et meie ka Lemmaga au sisse same.“ Rom. 8, 17. Ilmakaddumata kroni. „Ello kroni, mis Jesand on tootanud neile, kes Tedda armasawad.“ Jak. 1, 12. — Walged, Lemma werre sees pestud rided. „Remmad on ommad pitkad rided pesnud ja on ommad pitkad rided walgeks teinud Talle werres.“ Ilmut. ram. 7, 14. — Jggawest ello.

„Minna annan omma lammastele iggawest ello, ja nemmad ei sa ellades hukka, ja ükski ei kisu neid minno käest.“ Joan. 10, 27. Jmalõpymata rõmo ilma wallota. „Jummal tahhab ärrapühkida keif weepisarad nende silmist, ja surma ei pea ennam ollema, egga leinamist, egga kiskendamist, egga waewa ei pea ennam ollema; sest et esimesed asjad on ärraläinud.“ Ilm. ran. 7, 17. — 21, 4. „Rõmo on rohkesti So palle ees, lõbbusad asjad on So parremas käes lõpmata.“ Paul. 16, 11.

Mis sa siis weel aega witad? — Rutta; heida Lemma jalge ette mahha ja ütse: Armas Dnisteggia! heida armo minno peäle. Anna mulle andeks keif minno pattud, Sinno kibbeda kannatamisese ja surma pärrast! Wõtta mind So ommaks wasto, ja sada omma pühha Waimo läbbi uut süddant minno sisesse, ja anna mulle diget ellawat usko! Olle Sinna mo kunningaks ja mo Jesandaks! sest omma werrega olled Sa

mind ärraostnud. Kolmainus Jummal, Jesa, Voeg ja pühha Waim, kule, oh kule mind! Jesusse nimmel, Amen.

Tulle palwes saggedaste Lemma ette waiksil hommiko:ja õhtotunnil, ja omma rõõd tehjes, ja waewa nähjes, ja olgo sinno keigesurent murre, et sa ommas süddames tunda saaksid pattude andeksandmist ja Lemma kallist rahho.

Saab nüüd Jummal Waim so sees toime saatnud sedda suurt, et sa enmast waeseks ärrakaddunud pattusaks jo tunned, kelle südda sündimesest jo on rikkunud ja partune, ja nenda, et ei olle head üh:egi so sees; agga et sa siiski Dnisteggia jure julgeste woid miina, et sa Lemma werre läbbi armo saad ja ommad pattud andeks, ja et pühha Waimo läbbi, se nou so süddamesse touseb ja kindlaks jääb, Lemmale truiks jada otsani: — wata, siis ma terretan sind sure rõmoga, ommaks wägga armsaks deks! ja ütlen sulle: terre tullemast Jesanda walgusse sisesse ja Lemma au ri

gise, ja rõmustan üpris wägga, et ka
sind üksford leida, üksford nähha saan Ta
iggawesse õnnistusse rikis, ja ka sinnoga
saan mahhaheita meie Õnnisteggia aujärje
ette, ja Tedda kummardada, kes omma wero
rega meid wäljaostnud. —

Ja nüüd weel monni fanna sinno seisus:
sest. — Taewa Jesa on sind selle seisusse
paännud. Temma silma ees olled sa armas,
ja kalliks petud, Jesusse Kristusse, Temma
armsa Poia pärrast. So seisus olgo sulle
sepärrast wägga au wäärt, ja so keigesnrem
murre, olgo et sa ommas orjusses Jesanda
mele pärrast woiksid olla, kes taewast sinno
peäle watab.

Loe, ni kui aeg sulle annab, ja isefääras
nis pühhapäiwil, pühha kirja seest; ehk kui
sul wahhest piiblit ei olle, egga jouna sedda
ennesele sata: loe siis omma lausoramatusst
ehk katkismussest, ja pallu, et pühha Waim

Jummala sanna so süddames wõttaks ella
waks tehha, ja keige tõe sisse sind juhha
rada. Kui sa kirriko lähhad, siis pallu
Jummalat, et Temma so südda lahti teeks,
ja sind keige seggawa ja waimokelawa
mõtte ning peälekäimisse eest armust wõttaks
hoida; ja heia Jummalatenistusse tunnil
omma ihho ehhe, ehk teiste peäle mõt-
lemast; ärra ka aia jurto egga magga. Ja
kui sa omma koio tulled, siis mõtle ommas
süddames keik sedda järrele, mis sa olled
kuulnud, ja pallu Õnnisteggiat, et Temma
omma sanna so süddamele õnnistaks ja sest
ello-kasso sulle sadaks. — Temma ütleb:
„Minna ollen winapu, teie winapu oksad;
minnota ei woi teie ühtegi tehha.“ Joan.
15. 5.

Iggal hommikul kui sa üllesärkad, siis
täna Jummalat, et Temma sind on hoid-
nud, ja rahho sulle annud maggada; anna
ennast Temma aitawa käe ja pühha Waimo
juhhatamisse alla ueste, ja pallu Õnnisteg

giat, et Temma sulle annaks sedda joudo, tehja Temma mele pärrast. Siis minne omma tõ kallale, agga ära unnusta ial, et sa Temma silma ees olled, keiges mis sa teed; Temma silma ees, kes ütelnud: „Wata, minna ollen iggapäwa teie jures mailma otsani.“ Matt. 28, 20. Ilka woid sa Temma pole dhkada, ommas süddames Temma maga kõnnelda ja Temma ees omma päwa tõdd tehja.

Rägitakse, et üks paigamees, modldes Jummalale sellega melehead teggewad, läinud kõrbe ellama. Seal on temma omma aega wiitnud pallumisest, luggemisest ja keigesugguse pühha teggemisest, ja on ennast niid wast digeks pühhaks arwanud. Ingel on siis temma jure tulnud, ja on temma wasto ütelnud: Tahhan sulle ühte usklikko ning ärrawallitsetud hinge näidata, kes waimolikko ello polest sinnust hopis üllem. Se ingel näitis temmale niid ühte trahteri, kus allati tekäid sees, ja nimmetas

Bibliotheca
universitatis
Dorpatensis

ühte tüdrukko, kes seal tenimas. — Paiga mees mõtles isseeneses: eundä immet, ja läks kohhe teisel päwal siina waatma, ja leidis tüdrukko puid, ommas süles rowi alla landmast. Sest, mis ingel temmale olli ütelnud, tundis mees niid kohhe ära, et se on sesamma tüdruk, ja küsis temma käest, ja ütles: Armas tüttarlaps, üle mulle, mis on so pühhad teggemised, mis sa omma waimolikko ello tunnistusseks pruکید? Tüdruk kostis allandlikkule: Ei tea minna neistsugugust middagi; muud kui kannan agga ommad puid kokko, ja mõtlen kandes Temma peäle, kes armastuses minno wasto, rasket ristikoorma kannud. — Sedda kuuldes, sai mees häbbi täis, ja tundis ära, et dige Jummalakartus, ja dige waimolikko ello tunnistus on se, et innimenne, Isandat meletletades, teeb omma tõ rõmoga ja truiste.

Õppid siina keiges ommas teggemises omma Isanda ja Dnisteggia peäle mõis

lema, wata, siis sawad keigeraskemad tõõd
sulle kergeks, ja keigewähemad teggemised
sureks sulle minnema. Ja wata, nenda
saab so tõ, Jummalatenistuseks, ja se on
se dige Jummalakartus, mis sadab keikile
asjadele kasso, ja kellele on sellestinnatse ja
tullesse ello tootus. 1 Tim. 4, 8.

Pea omma leiwa: wannema kui Jumma-
last sulle seätud; kuse temma sanna keikis,
mis ei olle Jummal kasso wasto, ja te
keik omma teggemist sure hõlega ja truiste,
„ei mitte silmakirjaks tenides, kui need,
kes innimeste mele pärrast pühidwad olla,
waid kui Kristusse sullased, kes Jummal
tahtmist süddamest tewad, kes heal meel
Jesanda: teniwad ta mitte innimesi.“ Ewef.
6, 6. 7. Olle ni ussin, kui so joud annab,
ja te keik heaste. Mõtle et so Jesusse
film so peäle on waatmas, ja et Temmal
sinnust hea meel on, kui Ta näab, et sa
omma tõ teed sannakuulimises ja armas-
tusses Temma wasto. —

Kiusatakse sind wahhest truust mahha-
jätma, ehk waltet räkima, ehk roppo ello
ellama, ehk mund patto teggema, oh, siis
ärra loda mitte omma hea nou, egga toeta
ennast omma tarkusse egga joud peäle.
Kõhhe pöggene agga Onnisteggia jure, wata
waimus Temma peäle, kuidas Temma wer-
rine ja risti podud, ja pallu Temma
läest sedda wägge, mis uddrusse sees täit
woimust saab, et sa Sedda pattoga mitte
ei wõtta kurwastada. „Jesand on ustaw,
kes teid tahhab kiinitada ja kurja eest hoida.“
2 Tessal. 3, 3. Pallu pühha Waimo abbi
ja sedda joudo, et sa Josefiga keigest süd-
damest woid ütelda: „Kuidas peaksin ma
sedda suurt kurja teggema ja Jummal
wasto patto teggema?“ 1 Mos. 39, 9.
Temma woib sulle sedda wägge anda, et
sa ka keigearmsamate innimeste kurja meli-
tamiste ja kiusamiste wasto woid seista,
ja omma ennese süddantki jouad ärrawoi-
ta. — Agga pea ka meles omma Onnis-
teggia sanna, „Mis kasso on innimesel

sest, kui temma keif se mailma kasuks saaks, agga omma hingele kahjo teeks." Matt. 16, 26. Küllab seinnane sanna on sageda meletulletamisse wäärt.

Ja kui se õnnetus sulle ehk peaks juhtuma, et sa patto kawwala petmisse läbbi, wahhest saaksid kōdikuma ja langema, oh, siis pōra kohhe ümber, ja pallu omma Onnisteggia kohhe, et wõttaks sulle waese patusele andeks anda, ja so hawatud süddamesse omma rahho jälle sata. Temma siis wõttab sind, kui üht ärrakaddunud lambokest rōmoga omma õllade peäle, ehk tulles so wasto ja teeb sulle nenda, kui sa sest ärrakaddunud poiaft Lukasse ewangeliummi 15ma peatükki seest woid luggeda.

Katta omma wannematte elstussed armas tussega linni; ärra teistele neid rägi, ja kanna tasfase waimoga, kui sulle neist ehk liga tehakse. Eest kirri ütleb: „Kuulge keige kartussega omma isandatte sanna, ei mitte

ükspäinis heade sanna, kes järrele andwad, waid ka nende tiggedatte sanna: — Kui teie head tehhes ja kurja nähhes kannatate, se on arm Jummalajures." 1 Peetr. 2, 18. 20. On sul lubba ennese eest kosta; te sedda siis allandusses ja wäikseste; agga, kui sulle sedda lubba ei anta, olle siis rahhul ja wait. On sul süüd, siis tunnista sedda Jummalajures üles, ja pallu andeks Jummalajures ja innimeste käest.

Kui sul wahhest lastega on teggemist, oh siis kōi nendega ümber, kui ühhe kalli warraga, mis Isand Onnisteggia omma werrega on wäljaostnud. Hoia neid ja kanna nende eest hoolt keiges truuseses ja kannatusses. Pea neid warjule keige kurja eest, ja ärra pahhanda neid ial omma ellokombega. Põia jummalakartusse tawast taimne warra jo nende süddamette sisse istutada, ja õppeta neile piibli sanno, laulo salmisi ja waimolikkuid pallumissi kätte. — Ja ehk nemmad sinno hõlks

ei olle wahhest antud, siiski olle sõbralik nende wasto, otfi nende armastust ja püa keige hea peäle neid juhhatada.

Selle sögiga, mis sulle antakse, olle rahhul ja olle tännalik selle eest. Pea ikka meles, et keif on Jummal armoand, ja et sinna ei olle kellegi wäärt. — Du sul et woid ennast katta puhtaste, ja soia riettega ja wisi pärrast, siis tänna omma taewast Jesat selle eest keigest ommast süddamest, ja ärra püa mitte, mis sinno koha ei sünni. Hoia, ni kui ial jouad, keige eest, mis so terwisese kahjuks tulleb.

Keige nende wasto, kes sinnoga tenimas, olle lahke ja sõbralik, ja aita neid, ni kui agga jouad. „Nenda kui teie tahhale, et innimesed teile peawad teggema, nendasamoti tehke teie ka neile.“ Luk. 6, 31. Pahhandawad nemmad sind, pallu siis omma Jesust, et moistaksid neile andeks anda, ja misuggune nende wasto olla, et olleks Temma

mele pärrast, „kes ei sõimand wasto, kui Tedda sõimati; kes ei ahwardand, kui Ta kaännatas.“ I Peetr. 2, 23. „Ärge makske mitte kurja kurjaga, eh? sõimamist sõimamisega, waid se wasto dunnistage, sest et teie teate, et teie seks ollere kutsutud, et teie dunnistamist peate pärrima.“ I Peetr. 3, 9. „Ärra anna ennast kurjast ärrawoita, kuid woida sinna kurja ärra heaga.“ Rom. 12, 21. „Olge teie teise wasto helded, süddamest halledad, ja andke teine teisele andeks, nenda kui Jummal Kristnuse sees teile on andeks annud.“ Ewes. 4, 32.

Kui sind so waikse, tassase ja wagga ello pärrast wahhest pilgatakse ja naertakse, siis olle sinna rõmus, et sind wäärt on arwatud, suggu häbbi kanda omma Dnnisteggia nimme pärrast, kes sinnogi eest surma läinud, ja olgo se häbbi sulle maggus. Agga pallu Tedda ka, omma Waimoga sind õppetada, mis kosta, ja olgo südda Temma pole õhkas mas; Omma tassanduse kilpi minno ümber

panne; omma allandusse kuiu minno sisse
tikki; et ei wihha egga uhkus minnusse
ei touse. Sest ei maksa Sinno ees, muud
kui Sinno näggo.

Kui sul wahhest tarwis, omma seisust
mahhajätta, ehk mehhele sind kutsutakse,
pallu siis Jesandat, kelle kätte on antud
keik melewald taewas ja ma peäl, et Temma
sulle annaks, Temma melepärrast tehja ja
sedda nou so süddamesse, mis atalikko ja
iggawesse õnnistusse polest sul keigeparram,
ja et Temma isse wõttaks sind juhhatada.

Ja nüüd, mo armas lapsok, jätan ma
sind Jummalaga, ja annan sind Temma
hõlks, kes sind woib hoida, et sa ei kom-
mista, jo ismawiggata sind, seäda omma au-
ette sure rõmoga. Sest „selle ainsa targa
Jummalale meie õnnisteggiase olgo au ja
suur auustus, wäggi ja melewald ja nüüd
ja ikka iggaweste.“ Jud. 25. Minna
sowin sulle, et sa omma õnnisteggiat ikka

sedda ennam tarwis ennesele leiaksid; et
Temma pääw päwalt ikka sedda armsamaks
sulle lähaks ja et sa Temma läbbi ikka
sedda lähemale saaksid taewa Jesa ja
pühha Waimule, et siin jo saaksid õntfaks
ja ommas süddames ärrakatsta iggawesse
ello maggusa etterundmist.

Oh, et iggamees, kes need lehed loeb,
sedda õntfaksteggewat nou saaks wõtma,
kohhe ja iggawessaks aiaks õnnisteggia kätte
ennast anda; keik omma süddant Temmale
lünkida, ja ommaks Jesandaks ja tõe õppe-
tajaks Sedda piddada. Õntfad, wägga õnt-
fad saaksid nemmad ollema!

Katske sedda wahhest, mo armad! Tulge,
„maitse ja wadage, et Jehowa hea on!
Wägga õnnis on se mees, kes Ta jure kipi-
pub. „Laul 34, 10. Ei usu minna mitte,
et wahhest minno süüks ehk wõttate arwata,

kui ehk olleksin ma wasset teie kulumatud;
waid lodan paljoenneminne, ka teie polest tdeks
minnewad, mis Josua ramatusse 21, 45 on
kirjutud: „Ei sannagi kaddund ärra keikist
neist häist sannust, mis Jehowa Israeli
suggule olli rākinud; keik se sündis.“

